Cáritas
Diocesana de Tui-Vigo

MARZO 2021 Nº 211

#Cada gesto cuenta

ACTUALIDADE DE CARITAS DIOCESANA

24 HORAS PARA O SEÑOR 2021

Debido ás restricións na mobilidade que aínda existen e a obriga de permanecer nos fogares das 22 ás 6 h, a convocatoria deste ano quedou fixada o venres 12 de marzo, de 8 da mañá a 7,30 da tarde coa celebración da Eucaristía e de 8 da mañá ata a clausura, coa celebración da Eucaristía ás 7,30 da tarde do sábado 13. As Eucaristías foron presididas polo Sr. Bispo D. Luís Quinteiro.

Como noutras ocasións, o lugar para esta celebración foi a Igrexa parroquial de Santiago o Maior de Vigo. Damos o máis sincero agradecemento ao párroco, vigairo e comunidade por acollernos tendo en cuenta a inmediatez da convocatoria.

A igrexa permaneceu aberta para a oración persoal, a adoración e a celebración do Sacramento da Reconciliación. Pediuse aos sacerdotes unha especial dispoñibilidade para acudir a atender ás persoas que desexaran confesarse. Ademais houbo materiais de preparación persoal.

Consideramos que, ao ter o aforo limitado segundo as indicacións das autoridades sanitarias, esta convocatoria tivo un carácter especial. Foi máis simbólica, mesmo podemos dicir, profética e significativa que unha invitación á asistencia masiva. Unha ocasión, desde a sinxeleza, para tomar conciencia da forza da oración estando en comuñón con toda a Igrexa. Presididos pola Cruz de Lampedusa tivemos a oportunidade de penetrarnos no silencio para ser rumoreo de pregaria polos corazóns doídos polo sufrimento. Vivir a sinxeleza de poñernos xunto ao Señor e pedir perdón sendo "cacharros de barro" nos que se derrama a Graza da Indulxencia e así, axudar a tantos irmáns e irmás a camiñar nesta peregrinación cara á Pascua.

Dentro do programa destas 24 horas co Señor 2021, a Cáritas Diocesana tócolle convocar a voluntarios, traballadores e directivos o sábado, día 13, de 10 da mañá a 11, nun tempo compartido co Movemento Focolar.

Na celebración, tal como aparece na foto, empregáronse tres símbolos que acompañaron á cruz e que representan o drama da inmigración tal como vémolo nos medios de comunicación practicamente a diario.

1.- **COMPÁS**

Non é estraño escoitar que están á procura dun barco de migrantes perdido no océano. Ten que ser unha das sensacións máis terrible. De noite, con frío, sen saber que sucede. E se alguén que vén ao rescate, por favor, que che poida levar a bo porto. Cuantos barcos esperando que lles dean licenza para atracar.
Pero, estamos seica nós en bo rumbo? Sabemos onde queremos chegar? Tomamos as opcións máis xustas, verdadeiras e bondadosas?
Señor, guíanos
Señor, que non perdamos o rumbo.
Señor, lévanos a bo porto.

2.- PNEUMÁTICO

Moitos dos que se atreven a cruzar os mares non saben nadar, ou mesmo é a primeira vez que ven o mar. O único que pode garantir algo de supervivencia é un vello pneumático.
Que é o que lle pode salvar? O que leva dentro, o aire, que estea cheo de aire. O que non se ve, nin se toca, nin sente, porque se se pica vaise esfumando sen darche conta.
A palabra pneumático procede do grego, pneuma, que significa sopro, alento.
Que nos pode dar vida e salvar? Que nos pode alentar?
O sopro do Espírito que nos mantén á boia.
Aínda que saibas nadar, tamén te agarras a un flotador. Agárrasche ao que parece que non é nada. Sálvache o que non conta, nin pesa.

3.- SALVAVIDAS

Séphora era o nome da nena que morreu hai uns meses diante da mirada e os berros da súa nai. Case ninguén tiña salvavidas, e menos esta nena.
O laranxa fosforito é a cor da salvación nas augas. É a cor da esperanza.
De que cor pintas a esperanza?

Cantos, momentos de oración, de recollemento en presenza de Deus que concluían coa oración do Papa Francisco:

ORACIÓN DO PAPA FRANCISCO Á VIRXE MARÍA EN LAMPEDUSA:

"Oh María, Estrela do Mar, unha vez máis recorremos a ti, para atopar refuxio e serenidade, para implorar amparo e socorro.

Nai de Deus e Nai nosa, dirixe a túa dulcísima mirada a todos os que cada día afrontan os perigos do mar para garantir ás súas familias o sustento necesario para a vida, para tutelar o respecto da creación, para servir á paz entre os pobos.

Protectora dos migrantes e itinerantes, axuda con atención materna aos homes, mulleres e nenos obrigados a fuxir das súas terras en busca de futuro e de esperanza.

Que o encontro connosco e os nosos pobos non se transforme en fonte de novas e máis graves escravitudes e humillacións.

Nai de Misericordia, implora perdón para nós, que, cegados polo egoísmo, ensimesmados nos nosos intereses e prisioneiros dos nosos temores, estamos distraídos #ante as necesidades e sufrimentos dos irmáns.

Refuxio dos pecadores, obtén a conversión do corazón dos que xeran guerras, odio e pobreza, explotan aos irmáns e as súas fraxilidades, fan da vida humana indigno comercio.

Modelo de caridade, bendí aos homes e mulleres de boa vontade, que acollen e serven aos que chegan a esta terra: que o amor recibido e doado sexa semente de novos lazos fraternais e aurora dun mundo de paz.

Así sexa."

Hoxe facemos unha oración pedindo ao Señor concédanos vernos libres desta penosa situación social e sanitaria para que nos permita celebrar, o próximo ano, estas 24 horas nunha situación de normalidade e así poder facela extensiva a máis persoas. De todos os xeitos, cando Deus dános algo do que non estamos seguros, xa que o noso entendemento limitado non o pode comprender, que a fe supla esa situación na crenza de que todo o que nos sucede, vindo do noso Pai, é o mellor que nos pode pasar.

INAUGURAMOS A SEGUNDA TENDA DO NOSO PROXECTO TÉXTIL

Cáritas Diocesana de Tui-Vigo e Koopera inauguraron oficialmente o día 24 de marzo, no número 22 da Avenida Florida, a súa segunda tenda de roupa " Koopera Store" en Vigo, que se suma á xa aberta en 2018 en C/ Urzaiz, 149. Esta nova apertura, con 120 m2 de tenda, permitiu crear 2 postos de traballo, que se suman aos xa creados coa primeira, e que conforman un persoal total de 15 traballadores de Servizos Comerciais de Inserción Laboral, empresa de inserción que xestiona o proxecto téxtil.

As empresas de inserción, e o proxecto Koopera Cáritas no seu conxunto, teñen como misión a incorporación ao mercado laboral de persoas en risco ou situación de exclusión social, xa que o 50% delas contan cun contrato de inserción. Ademais, neste caso, conséguese a través dunha actividade que, máis aló de coidar das persoas, coida do planeta e fomenta un consumo responsable.

O proxecto foi crecendo neste tempo e conta xa con máis de 150 contedores de recollida de roupa de Cáritas, nos que a cidadanía deposita as súas doazóns que alcanzan un volume de máis de 921.086 kg ao ano, o que dá idea da xenerosidade e solidariedade da xente de Vigo e outros núcleos de poboación da Diocese. Agora, coa apertura desta segunda tenda, Cáritas e Koopera apostan aínda máis por un consumo local e sostible, así como por unha moda que axuda a xerar postos de traballo e dá unha nova oportunidade de uso á roupa.

O sinxelo acto de inauguración, acorde á realidade sanitaria que temos, contou coa presenza do Director de Cáritas Tui Vigo, D. Gonzalo Davila, do Delegado Episcopal, D. Javier Alonso, quen procedeu á bendición do establecemento, o Administrador, D. Miguel Mazorra e o Secretario Xeral, D. Alfonso Moreno.Coa nova tenda, na Avenida Florida de Vigo, Koopera Cáritas ofrece aos seus clientes roupa de segunda man, así como xoguetes e libros, ademais de realizar entregas sociais de roupa a persoas que a necesiten.

VÍA CRUCIS COA CRUZ DE LAMPEDUSA

Facemos un pouco de historia deste símbolo. O 8 de xullo do 2013, pouco máis de tres meses despois do inicio do seu pontificado, o Papa Francisco realizou a súa primeira viaxe apostólico escollendo para iso a illa de Lampedusa. Non foi unha casualidade senón un xesto moi claro de cales eran as súas prioridades apostólicas: o compromiso cos pobres e desherdados. Esta illa é famosa, desgraciadamente, por ser un dos puntos negros do fluxo migratorio no Mediterraneo, ás portas do noso mundo ben establecido e acomodado que as pecha a quen, desde fai xa moito tempo, están a chamar a elas. O Papa celebrou a Santa Misa nun altar construído sobre un caiuco naufragado, tendo diante dos seus ollos un mar que se converteu nun auténtico cemiterio de migrantes.

O 3 de outubro dese mesmo ano, produciuse un novo e terrible naufraxio fronte ás costas de Lampedusa. Os falecidos nesta ocasión foron máis de 360. O Papa clamou de novo ante o mundo: «Vergoña! Só me vén a palabra vergoña; é unha vergoña».

Neste contexto, un artista chamado Franco Tuccio, que fora o encargado de deseñar o báculo do Papa Francisco para a Misa que presidiu aquel 8 de xullo, construíu a que agora coñecemos como Cruz de Lampedusa. Esta cruz de 2.6 metros de longo e 1.5 metros de ancho está construída cos restos de barcas naufragadas na illa italiana de Lampedusa.

A cruz foi levada a Roma o 9 de abril de 2014 para ser bendicida polo Papa, e este suxeriu que se convertese nunha cruz peregrina co obxectivo de transmitir unha mensaxe de solidariedade a todo o mundo. Desde entón viaxou a innumerables puntos, levando unha mensaxe de paz e solidariedade.

A iniciativa chámase "**Viaxe da cruz de Lampedusa**" e busca transmitir unha mensaxe de "solidariedade e paz entre as cidades, comunidades, parroquias e culturas". Foi promovida pola fundación "Casa do espírito e das artes" que desde hai anos traballa en Milán no ámbito cultural, da música e as artes como "instrumentos de servizo aos estratos máis débiles da poboación, en particular dos nenos e os mozos que viven en situacións de grave dificultade social.

Desde ese día foi viaxando de man en man, xerando encontros e solidariedade entre pobos de diversas culturas e relixións. A Croce dei Lampedusa está confiada a unha substitución espontánea que a acompañou en máis de 2.400 lugares de culto en Europa e en todo o mundo, incluídas igrexas e santuarios. Debido ao coronavirus, a peregrinación da Cruz de Lampedusa atopábase actualmente interrompida para evitar reunións con moita xente. A Cruz conservábase polo momento na parroquia dos Pais Trinitarios de Alxeciras, unha comunidade relixiosa que xestiona un centro de acollida para persoas excluídas, a maioría delas migrantes. Agora a Cruz trasladouse á nosa diocese de Tui-Vigo como un agasallo que nos entrega o Señor.

Grazas a esta iniciativa, “Viaxe da Cruz de Lampedusa”, o pasado 9 de marzo este importante símbolo chegou á nosa Diocese. O venres 26, tivo un especial protagonismo grazas ao Vía Crucis organizado por Cáritas e que estivo dentro dun programa de actos que se foron desenvolvendo ao longo todo o mes.

A pesar das limitacións que houbo que cumprir e o aforo reducido debido á situación sanitaria que estamos a vivir, foi unha celebración moi especial e moi oportuna na recta final da Coresma, xa que é unha oportunidade de darlle visibilidade e voz ás persoas que a nosa sociedade silencia e ignora e que, nestes momentos tan difíciles que nos tocan vivir, ven máis vulnerables aínda.

Inicio do Vía Crucis na igrexa parroquial de Sta. Eulalia de Alcabre.

A celebración comezou ás 10:00 na parroquia de Santa Eulalia de Alcabre e concluíu ás 19:30 na Capela da Guía. Cada estación do Vía Crucis celebrouse nun templo parroquial distinto onde se foi acollendo a Cuz de Lampedusa que presidiu cada unha delas. Ao longo do día, e cun horario preestablecido, a cruz foi percorrendo as parroquias de Alcabre, S. Xoán Paulo II, A nosa Señora do Rocío, A nosa Señora do Carmen, María Auxiliadora, San Xosé Obreiro e Santa Rita, A nosa Señora da Paz, San Cristobo de Candeán, Santa Clara, Santo Cura de Ars, Santiago o Maior, Sacro Corazón de Xesús, A nosa Señora das Neves para concluír na capela da Guía.

A pesar das restricións, motivadas pola situación sanitaria, unhas mil persoas participaron nalgunha das estacións ao longo da xornada. O equipo de Animación estivo todo o día pendente de que non faltase ningún detalle para o bo desenvolvemento do Vía Crucis e que se mantivese o horario programado para facilitar a participación. Desde aquí tamén queremos dar o parabén polo bo traballo realizado a todos os voluntarios e párrocos que puxeron tamén do seu parte unha importante colaboración para o desenvolvemento deste camiño coa Cruz de Lampedusa.

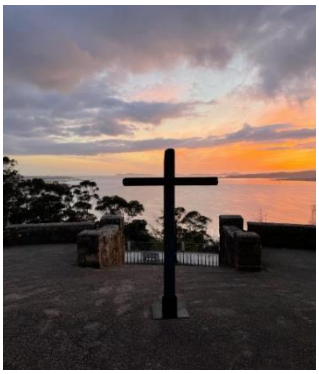

Última estación na capela da Guía

ACTUALIDADE DE CARITAS ESPAÑA

8 de marzo, Día Internacional da Muller

La Covid aumenta as barreiras no desenvolvemento personal e laboral das mulleres acompañadas por Cáritas

A rede de apoio e escoita de Cáritas es testemuña de cómo a pandemia está disparando as dificultades que impiden o seu acceso a unha vida digna

***Cáritas*. 5 de marzo de 2021.-** No Día Internacional da Muller, Cáritas alerta de como a pandemia sanitaria provocada pola Covid-19 está a aumentar as desigualdades entre homes e mulleres, e as graves vulnerabilidades ás que elas se teñen que enfrontar cada día tanto nos ámbitos económico e social como educativo.

A través da súa ampla rede de programas de apoio e escoita (centros de día, recursos residenciais ou servizos de atención, entre outros). Cáritas é testemuña de como durante a pandemia disparáronse as dificultades das mulleres acompañadas para acceder a unha vida digna e minguan aínda máis as oportunidades de elixir o seu propio proxecto de vida por mor das barreiras que impiden o seu desenvolvemento persoal e laboral.

A Covid-19 tamén ten faciana de muller

Os efectos da pandemia non son neutros en canto ao xénero das persoas acompañadas por Cáritas. As mulleres son dobremente golpeadas por un modelo estrutural, no que ao problema das violencias

machistas súmanse as desigualdades múltiples, como son a orixe étnica, a idade, a situación socioeconómica, a discapacidade ou a localización xeográfica, que impactan nas mulleres en condicións máis precarias e aumenta o seu risco de exclusión social. Se en 2020 diciamos que a pobreza ten rostro de muller, en 2021 podemos testemuñar, pola nosa experiencia, que os efectos da pandemia tamén o teñen.

Trátase dun retroceso global. A través da rede internacional de Cáritas e do apoio que Cáritas Española presta en terceiros países ao traballo con mulleres vulnerables que desenvolven as Cáritas nacionais, constátase que as mulleres teñen postos de traballo de maior precariedade, non só en canto a salario, senón a condicións laborais, inestabilidade ou vulneración de dereitos, ademais de maior probabilidade de estar empregadas no sector informal.

As mulleres, ademais, afrontan desvantaxes de acceso igualitarias para as mesmas prestacións sociais, conforman a maioría dos fogares monoparentais e son as principais sustentadoras dos coidados familiares. A iso únese o incremento das situacións de violencia que se produciu durante o confinamento domiciliario obrigado pola pandemia.

80.000 mulleres acompañadas en España

Cáritas acompaña a máis de 80.000 mulleres en situación de exclusión social en España a través de diferentes programas. En 2019, o conxunto da Confederación Cáritas no noso país proporcionou atención especializada a 9.703 mulleres a través de 42 proxectos diferentes en máis de 40 localidades. A iso súmase unha importante acción a nivel internacional, co apoio a proxectos en 48 países de todo mundo.

Unhas políticas que poñan no centro as mulleres e nenas

Urxe, por iso, que todas as políticas públicas poñan no centro ás mulleres e as nenas en todos os ámbitos, e acaben coas dinámicas de exclusión social. Se non ampliamos a mirada, se non incorporamos o enfoque de xénero na loita contra a pobreza e a exclusión social nun momento tan importante como o actual, estarase a perpetuar e reforzando a desigualdade do noso sistema. E, en lugar de avanzar, estaremos a retroceder. A actual crise non pode deixar de ser unha oportunidade para transformar o noso sistema global de coidados.

É fundamental ter en conta as palabras do Papa Francisco, no seu libro “Soñemos xuntos. O camiño a un futuro mellor”, no que, ao reflexionar sobre os retos da Covid, afirma que “os países con mulleres como presidentas ou primeiras ministras reaccionaron, en termos xerais, mellor e máis rápido que outros á pandemia, tomando decisións con celeridade e comunicándoas con empatía (...) En particular, penso en mulleres economistas, cuxa mirada innovadora resulta especialmente oportuna para esta crise”.

Neste 8 de marzo, Cáritas insta as Administracións públicas, aos responsables políticos, aos axentes económicos e sociais, á comunidade cristiá e á sociedade no seu conxunto para promover e poñer en marcha plans de resposta á actual crise sanitaria, social e económica que aborden as repercusións da pandemia en función do xénero, promovendo unha educación en igualdade co obxectivo de erradicar a transmisión interxeracional da desigualdade de xénero na que se basea o noso actual sistema.

ANIVERSARIO DO ESTADO DE ALARMA

Cáritas ten axudado a 500.000 novas persoas e recadou 65 millons de euros.

Destináronse 41 millons a axudas de emerxencia e 3,3 millons a infancia vulnerable.

***Cáritas*. 9 de marzo de 2021.-** Cando se cumpre o aniversario da declaración do estado de alarma a causa do impacto da Covid-19 no noso país, Cáritas Española rende contas de cal foi a súa resposta nestes meses aos graves efectos sociais da pandemia.

Nunha rolda de prensa na que interviñeron o presidente e a secretaria xeral de Cáritas, Manuel Bretón e Natalia Peiro, xunto ao coordinador do Equipo de Estudos, Raúl Flores, presentouse un informe con datos detallados sobre as accións desenvolvidas desde marzo de 2020 polo conxunto das 70 Cáritas Diocesanas do país.

Ademais de render un recoñecemento á profunda dor polas perdas humanas que segue causado o coronavirus no conxunto da sociedade española e, como parte dela, na familia Cáritas e na súa ampla base social, o informe pon o foco nos fitos da actividade levada a cabo para auxiliar ás persoas e familias en situación máis vulnerable. Os datos non só se refiren ao traballo dentro das nosas fronteiras, senón que amplía a súa mirada cara ao apoio que Cáritas Española vén dando ás demandas de axuda de moitas Cáritas irmás de países empobrecidos golpadas por esta emerxencia global.

A resposta de Cáritas en España

Como sinalou Natalia Peiro, “desde que comezou a crise sanitaria e as restricións á mobilidade, o empeoramento nas condicións de vida da poboación sentiu moi rapidamente na nosa rede estatal de recursos de acollida e asistencia”. “Só nos primeiros meses da pandemia —afirmou— as demandas de axuda que recibiron en toda España as Cáritas incrementáronse un 57% e houbo períodos e determinados espazos territoriais nos que moitas Cáritas viron como se triplicaban as solicitudes de axuda”.

En termos absolutos, esta crise provocou que ao redor de **500.000 persoas chamasen por primeira vez ás portas de Cáritas ou acudisen despois de moito tempo sen necesitalo**. De feito, durante esta crise, unha de cada tres persoas (33%) é nova ou facía máis dun ano que non acudía buscando axuda. Un 26% de quen recorreu a Cáritas por mor desta crise fano por primeira vez.

Cáritas ten centrado a resposta á Covid en tres aspectos concretos:

- Manter o apoio ás familias cas que xa estaba traballando, e cuxa situación se ten agravado con esta crise.

- Acompañar as familias que acoden por primiera vez a causa da precariedade sobrevinda ante esta realidade.

- Adaptar a acción de voluntarios e contratados á nova situación imposta polo distanciamento social para garantir o acompañamento ás persoas que demandan o apoio de Cáritas.

Explosión de solidariedade

Máis aló do compromiso das persoas voluntarias e contratadas durante a pandemia, a resposta de Cáritas ás necesidades desta emerxencia está a ser posible grazas á mobilización social e á explosión de solidariedade que a sociedade española mostrou desde o inicio, e que se manifestou de maneira moi intensa desde o lanzamento, o 14 de marzo de 2020, da campaña "**Cáritas ante o Coronavirus**".

Esta corrente de solidariedade traduciuse para o conxunto as 70 Cáritas Diocesanas de toda España no apoio de **70.666 doantes, cuxas achegas sumaron 65 millóns de euros**.

Destes fondos, 34,5 millóns de euros proveñen de 67.094 doantes particulares e 30,3 millóns dun total 3.572 empresas e institucións. Así mesmo, dos 65 millóns de recadación, 6,5 millóns foron doazóns en especie.

En palabras de Natalia Peiro, "Cáritas ten sobradas razóns para o agradecemento por este apoio masivo á nosa misión e a confianza que demostra cara á nosa capacidade de resposta para os efectos da pandemia nas familias máis vulnerables, porque a solidariedade de tantos doantes e colaboradores permitiunos seguir estando preto das persoas máis desfavorecidas nun contexto de emerxencia sanitaria".

Recursos invertidos

En térmos de inversión económica ás necesidades da pandemia, a Confederación Cáritas en España movilizou estas partidas económicas:

- **41.163.068 euros en axudas directas**, que permitiron ás familias acompañadas cubrir en parte necesidades tan básicas como a alimentación, a hixiene, os gastos de vivenda o de suministros.

- **991.963 euros a material sanitario e de protección**, tanto para as familias atendidas como para o noso persoal e para os centros e dispositivos de atención directa.

- **1.014.634 euros para a contratación de persoal de refozo** para aqueles proxectos que se viron desbordados.

- **3.307.160 euros de apoyo á infancia**. Dentro deste capítulo deuse respostas ás necesidades especiais de familias con nenos, nenas e adolescentes, onde xunto ás demandas materiais básicas (engadidas ás que xa existían con anterioridade por mor da perda de moitos empregos), xorden outras derivadas da xestión a distancia do curso escolar, como son a necesidade de equipos e acceso a internet, ou de apoio escolar a distancia, por exemplo.

2.444.290 euros para atender as necesidades da acción internacional. Cáritas Española apoiou un total de 65 proxectos, que foron posibles grazas aos fondos aportados por máis da metade das Cáritas Diocesanas do noso país.

Impacto no voluntariado

Os recursos humanos de Cáritas non foron alleos a esta crise, moi especialmente nas máis das súas 80.000 persoas voluntarias, sobre todo se se ten en conta que unha parte importante ten máis de 65 anos e, por tanto, parte dun dos grupos de risco ante o virus. Isto supuxo unha redución significativa do voluntariado activo, que, por obvias medidas de illamento e autoprotección, viuse reducido a un 39% durante o confinamento e a un 63% nestes momentos.

As persoas voluntarias que se mantiveron activas tiveron que adaptarse á nova realidade para poder estar ao servizo das familias atendidas. Isto provocou que o 36% do voluntariado de Cáritas cambiase a súa actividade principal durante a pandemia para asumir traballos máis urxentes e puntuais.

E unha vez que se tivo claro como poder recibir ás persoas nas parroquias respectando as medidas de hixiene e distanciamento social, adaptáronse os lugares de acollida para poder atender con seguridade a quen seguiu acudindo a Cáritas. Isto permitiu recuperar un 4% do voluntariado que, pola súa propia seguridade, tivo que permanecer inactivo durante o confinamento.

Ao mesmo tempo, neste período foi moitas as persoas que se ofreceron a Cáritas para colaborar como voluntarios. Froito diso foi que máis de 6.000 persoas incorporáronse ao voluntariado de Cáritas, un reforzo esencial que, xunto coa coordinación con outras entidades sociais e, cando foi posible, cos servizos das Administracións públicas, foi clave para sumar forzas e organizar a axuda.

30 de marzo, Día das Traballadoras do Fogar

As traballadoras do fogar seguen sen ter unhas condicioes laborais dignas tras un ano de pandemia

O 75% das traballadoras no solicitou o subsidio extraordinario aprobado polo Gobierno e só unha de cada cen o ten cobrado

***Cáritas*. 29 de marzo de 2021.-** Cando se cumpre un ano da declaración de estado de alarma por mor da pandemia, a realidade das traballadoras do fogar acompañadas por Cáritas, un dos sectores máis afectados pola crise social e sanitaria da Covid-19, continúa sen contar co recoñecemento social que merece nin cunhas condicións laborais dignas.

No marco da celebración, o 30 de marzo, do **Día Internacional das Traballadoras do Fogar** –unha xornada proclamada no ano 1988 durante o primeiro gran Congreso de Traballadoras do Fogar, celebrado en Bogotá, Colombia—, Cáritas reafirma o seu obxectivo de dar visibilidade a un sector laboral esencial, que, en pleno impacto do coronavirus, seguiu realizando a súa actividade a pesar das difíciles condicións de protección e distanciamento, o medo ao contaxio e, en moitos casos, a perda de empregos.

Situación de indefensión laboral

Moitas mulleres empregadas do fogar non puideron traballar durante o período de confinamento, o que as empuxou a graves situacións de precariedade, tendo en cuenta que o sector aínda non conta con prestación por desemprego que poida proporcionarlles unha eventual protección social ante situacións de

cesamento de actividade ou, como sucedeu coa pandemia, circunstancias extraordinarias. Esta indefensión laboral está recollida, de maneira específica, no documento que, baixo o título "Para unha sociedade máis xusta. Propostas políticas ante as eleccións lexislativas de 2019", Cáritas remitiu a todos os grupos políticos en abril dese ano.

Desde o inicio da actual crise social e sanitaria, Cáritas puxo o foco na situación de especial indefensión vulnerabilidade destas traballadoras, á que o Goberno tentou dar resposta mediante o establecemento, fai xustamente hoxe un ano, dun subsidio extraordinario e temporal (Real Decreto-lei 10/2020, do 29 de marzo).

Esta medida, con todo, non serviu, na práctica, para cubrir as necesidades máis urxentes da maioría de traballadoras do fogar debido, en parte, ás dificultades de acceso creadas polos trámites administrativos, ao atraso ou falta de pagamento das axudas, e ao feito de que unha boa parte delas non estaban dadas de alta na Seguridade Social, polo que non teñen dereito a solicitalo. O feito é que tres de cada catro traballadoras do fogar non solicitaron este subsidio e só una de cada cen cobrouno.

Xunto a iso, a prolongación no tempo da crise causada pola Covid-19 provocou unha caída moi importante nas contratacións, que xa se viron afectadas por mor da subida do Salario Mínimo Interprofesional (SMI). Durante a pandemia produciuse unha caída importante das afiliacións á Seguridade Social (21.365 menos que un ano antes), que na actualidade están no seu nivel máis baixo desde 2012.

Así, as mulleres que traballan como empregadas do fogar están a enfrontarse, por unha banda, á perda dos seus empregos e, por outro, á necesidade de traballar menos horas ou as mesmas, pero cotizando por menos e, como reflicten os datos, a optar por traballar na economía informal (a EPA sinala que hai máis de medio millón de persoas traballando en emprego do fogar, fronte ás 381.200 afiliacións rexistradas na Seguridade Social).

Longa traxectoria de Cáritas no Emprego do Fogar

Cada unha das 65 Cáritas Diocesanas que teñen programas de emprego en España atenden tanto a mulleres que buscan traballo como empregadas do fogar como a familias que demandan estes servizos.

A oferta de acompañamento e mellora de competencias e habilidades para aquelas mulleres que queren dedicarse ao sector de coidados é ampla, e abarca tanto procesos de formación relacionados co emprego do fogar como co dos coidados. Con obxecto de adaptarse ao nivel e coñecementos previos das mulleres participantes, esta oferta formativa vai desde o nivel máis básico, como son as formacións pre-laborais en emprego do fogar ata o nivel máis elevado que ofrecen os certificados de profesionalidade de atención a persoas dependentes.

Ademais das formacións, en ocasións é necesario ofrecer un acompañamento personalizado para a procura dun emprego que empodere a estas traballadoras para que demanden empregos con dereitos e salario digno. Non hai que esquecer que este é un sector cunha gran vulnerabilidade laboral, onde son frecuentes os empregos sen contrato, o incumprimento de horas pactadas ou sen dereito ao desemprego. Para iso, os programas de emprego de Cáritas ofrecen apoio a estas empregadas para que poidan atopar un traballo coa maior protección posible dentro do sector.

Cáritas conta, ademais, cun gran número de axencias de colocación e bolsas de emprego especializadas no traballo do fogar e coidados, ás que recorren tanto mulleres como homes en procura de traballo ene se sector como familias que necesitan contratar a alguén que lles axude ben co coidado dos seus familiares ou coa limpeza do fogar. Esta acción de Cáritas no ámbito do emprego do fogar complétase coa posta en marcha de diversas estratexias de sensibilización e incidencia dirixidas a impulsar a dignificación deste sector, e promover o pleno recoñecemento social e legal da profesión.

ACTUALIDADE DE CARITAS INTERNACIONAL

Cáritas ante a nueva colaboración UE-África: «Un paso na dirección correcta cara á xustiza social»

Declaración conxunta de Cáritas Europa e Cáritas África sobre o informe aprobado polo Parlamento Europeo

***Cáritas*. 26 de marzo de 2021.-** Baixo o título "Un paso na dirección correcta da xustiza social". Cáritas Europa e Cáritas África difundiron a última hora da tarde de onte unha declaración conxunta na que mostran a súa satisfacción polo informe aprobado polo Parlamento Europeo onde a cámara expón a súa visión para o futuro das relacións entra a Unión Europea e África.

Este é o texto íntegro da declaración:

Informe do Parlamento Europeo sobre a nova estratexia UE-África

Un paso na dirección correcta da xustiza social

25 de marzo de 2021

Caritas África e Caritas Europa acollen con satisfacción o informe aprobado hoxe polo Parlamento Europeo expoñendo a súa visión para o futuro das relacións entra a Unión Europea e África. O informe chega un ano despois a proposta inicial da Comisión Europea para as áreas temáticas e as prioridades da nova colaboración UE-África e representa unha fito clave para o VI Cume Unión Africana-Unión Europea. Instamos, por iso, aos responsables da toma de decisións da UE que lideran os próximos pasos das negociacións a que as propostas esenciais xa realizadas mantéñanse no núcleo do novo marco de asociación.

En palabras de María Nyman, secretaria xeral de Caritas Europa, "o informe do Parlamento Europeo achega un cambio de rumbo moi necesario, ao integrar de maneira sistemática a igualdade na maioría dos ámbitos da futura asociación UE-África, un enfoque que estaba completamente ausente na proposta da Comisión de principios de 2020".La propuesta inicial reconocía las desigualdades como uno de los principales desafíos en África, pero pasaba por alto os posibles riscos de que as accións propostas puidesen agravar aínda máis as desigualdades, nin suxería pasos concretos para promover de maneira activa a igualdade.

Un dos ámbitos nos que o informe do Parlamento achega un cambio moi positivo é a forma en que aborda a participación do sector privado, un tema que se mencionou repetidamente na proposta inicial da Comisión e que está detrás dunha tendencia crecente no desenvolvemento internacional.

"Aínda que a proposta da Comisión pasou por alto os riscos inherentes á participación do sector privado cando se trata de promover o interese público, o informe do Parlamento Europeo recoñece explicitamente que é necesario aínda facer un progreso considerable para evitar abusos empresariais", sinala Albert Mashika, secretario executivo de Caritas África.

Cremos firmemente que asegurar o respecto dos principios de responsabilidade social corporativa, os dereitos humanos e a dilixencia debida no ámbito ambiental non pode darse por sentado, senón que debe formalizarse como unha prioridade máxima.

O informe do Parlamento tamén salienta que os investimentos do sector privado deben servir ao mercado e a poboación locais —en lugar da empresas europeas—, e dirixirse a quen conta con escaso acceso ao financiamento e a empresas de economía social. Lamentamos, con todo, que o enfoque do informe sobre a participación do sector privado non inclúa propostas o suficientemente ambiciosas para cambiar as prácticas comerciais desleais que socavan as economías locais africanas.

A posición do Parlamento tamén axuda a achandar o camiño cara a sociedades máis igualitarias, ao indicar que o desenvolvemento humano —un concepto ausente case por completo na proposta inicial da Comisión— debería ser un das maiores prioridades. Acollemos con satisfacción a posición do Parlamento de que a UE debería contribuír a este proceso mediante o apoio aos países africanos no fortalecemento dos seus sistemas de protección social, a formalización de todas as actividades económicas, a garantía do traballo decente e permitindo o acceso universal a unha educación e asistencia sanitaria de calidade. De feito, no contexto da COVID-19, o reto de priorizar o desenvolvemento humano é máis importante que nunca e Caritas insta, non só á UE senón tamén aos gobernos africanos, a que aumenten de maneira decidida os seus investimentos en desenvolvemento humano.

De fronte ao futuro, é fundamental que a UE demostre a súa vontade de dar prioridade ao desenvolvemento humano, sobre todo anulando a protección sobre as patentes das vacinas contra a COVID-19.

Non se trata de detalles menores, senón de estándares clave que definen o tipo de desenvolvemento que a UE debería fomentar e para quen, e que poñen de manifesto a necesidade de contar con mecanismos sólidos destinados a garantir que a colaboración África-UE beneficia realmente, en primeiro lugar, ás persoas que se están quedando atrás. Tales mecanismos son necesarios en todos os piares temáticos de relaciónelas UE-África.

Como se describe no noso documento de posición conxunto Caritas África- Caritas Europa de maio de 2020, cremos que o valor engadido que a UE pode achegar á súa asociación con África dependerá da vontade política e da capacidade da Unión Europea e dos líderes africanos para fomentar o desenvolvemento humano, corrixir os desequilibrios e promover a xustiza social. Como representantes da sociedade civil conectados ás voces no terreo, estamos decididos a continuar contribuíndo a este proceso e a colaborar na construción dunha asociación centrada nas persoas que sexa inclusiva e accesible para todos.

Cuentas de Cáritas Diocesana de Tui-Vigo «EMERGENCIA COVID 19»

ABANCA ES39 2080 5000 683040300568 - Bizum Donativos co código 38398

Cuentas de Cáritas Española «EMERGENCIA COVID 19»

SANTANDER ES62 0049 1892 62 2313290223 **BANKIA** ES16 2038 1010 6460 0068 7202

CAIXABANK ES71 2100 2208 3402 0031 3871 **SABADEL** ES37 0081 0216 7700 0131 5935